

Sygn. akt. I. C 248)15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2016 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa J. B.

p/ko Towarzystwu (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powódki J. B. kwotę 6.238,15 zł (sześć tysięcy dwieście trzydzieści osiem złotych piętnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 06 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a także z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powódki J. B. kwotę 2.042,92 zł. (dwa tysiące czterdzieści dwa złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej powódce kwotę 57,75 zł. (pięćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt pięć groszy), a stronie pozwanej kwotę 904,69 zł. (dziewięćset cztery złote sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem nieopłaconych wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na opinie biegłego.

UZASADNIENIE

Powódka J. B. pozwem złożonym dnia 25 luty 2015r. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 6.668,56 zł tytułem dopłaty odszkodowania za szkodę komunikacyjną numer (...) z dnia 31 stycznia 2014 r. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1marca 2014 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 31 stycznia 2014 r. na skrzyżowaniu ulicy (...) we W. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R. (...) o nr rej (...) będący własnością J. B.. Sprawca zdarzenia kierujący pojazdem marki I. nr rej. (...) nie wyhamował przed stojącym na światłach pojazdem R. i doprowadził do zderzenia tylnego obu pojazdów. Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał ważne ubezpieczenie obowiązkowe OC na podstawie umowy zawartej ze stroną pozwaną nr (...). Szkada została zgłoszona i zarejestrowana przez stronę pozwaną pod numerem (...). Postępowanie likwidacyjne przeprowadzone przez stronę pozwaną zakończyło się wydaniem decyzji z dnia 9 kwietnia 2014 r. o uznaniu roszczenia co do zasady i wypłacie kwoty 4.907,63 zł. odszkodowania. Wyczenie takiej wartości zostało oparte na oględzinach mobilnego rzeczoznawcy oraz kalkulacji naprawy pojazdu (...) nr 39 z dnia 22 lutego 2014 r.. Powódka nie akceptując wydanej decyzji zleciła sporządzenie kosztorysu naprawy niezależnemu rzeczoznawcy oraz wyczenia wartości pojazdu przed zdarzeniem. Opinia z dnia 17 lipca 2014 r. nr (...) określiła

koszt naprawy pojazdu na kwotę 11.145,78 zł. Dla sporządzenia profesjonalnej wyceny powódka poniosła koszt 430,50 zł. Pomiedzy kalkulacjami naprawy widoczne są duże rozbieżności, które w znaczący sposób rzutują na określone w nich koszty naprawy. Kalkulacja strony pozwanej sporządzona jest na podstawie rażącego zaniżenia stawki za jedną jednostkę czasową roboczogodziny -70 zł. W rzeczywistości powszechnie przyjęta stawka jednej roboczogodziny waha się pomiędzy wartością 120-160 zł. Inną doniosłą rozbieżnością jest zastosowanie przez stronę pozwaną urealnienia na części zamiennie w wysokości 60 %. Dotychczasowe działania strony pozwanej zwłaszcza zapłata odszkodowania w kwocie 4.907,63 zł. nie doprowadziły do naprawy całkowitej wyrządzonej powódce szkody. Dochodzona pozwem kwota jest różnicą kosztu naprawy pojazdu określonego w kalkulacji nr (...) (11.145,78 zł.) wraz z kosztem ekspertyzy (430,50 zł) a sumą pieniężną wypłaconą przez stronę pozwaną tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu (4.907,63 zł.). Odsetki naliczane są od dnia wymagalności kwoty bezspornej świadczenia tj. od dnia następnego po upływie terminu do likwidacji szkody wynikającego z art. 817 k.c. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) SA z siedzibą w W., która wstąpiła w ogół praw i obowiązków (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana zakwestionowała wysokość zgłoszonej przez powódkę szkody. W ocenie strony pozwanej dołożyła ona wszelkich starań by należycie i rzetelnie wypełnić ciążące na niej jako ubezpieczycielu obowiązki związane z likwidacją szkody. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w przywołanej kalkulacji naprawy nr (...) z dnia 7 lutego 2014 r. Przy uwzględnieniu takich parametrów jak data produkcji auta, zużycie poszczególnych części, zostało zastosowane urealnienie na częściach zamiennych w wysokości 60 % oraz współczynnik odchylenia lakierowania w wysokości 67 %. W przedstawionej przez powódkę prywatnej kalkulacji szkody za podstawę wyliczenia kosztów wymiany uszkodzonych komponentów przyjęto wartość wyłącznie nowych oryginalnych części. Zdaniem strony pozwanej przyznanie odszkodowania odpowiadającego zakupowi fabrycznie nowych części w sytuacji gdy samochód nie jest pojazdem nowym mogłoby prowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia powódki. W opinii strony pozwanej w przypadku samochodów nawet kilkuletnich nie jest niezbędne używanie przy ich naprawie części oryginalnych. Konieczność dokonywania naprawy przy użyciu części nowych występuje w przypadku gdy nakazują to względy techniczne, bezpieczeństwa, estetyki, trwałości części zamiennych oraz skutków związanych z umowami gwarancyjnymi czy serwisowymi. Jednocześnie strona pozwana wskazuje, że przyjęte urealnienie na częściach zamiennych w wysokości 60 % nie służy zaniżeniu cen części oryginalnych, a jedynie wyliczeniu przeciętnej wartości tańszych zamienników, których zastosowanie uzasadnia stan techniczny pojazdu. Zdanie strony pozwanej w żaden sposób nie zostało wykazane przez powódkę aby wartość części zamiennych bądź stawki roboczogodziny dla prac naprawczych i lakierniczych przyjęte przez stronę pozwaną były zaniżone. W opinii strony pozwanej wartość przyjętej roboczogodziny odnosi się do rzeczywistych kosztów roboczogodziny w okolicach miejsca zamieszkania powódki. Powyższe stawki jak i wartości części zamiennych zostały ustalone na podstawie aktualnych danych systemu (...) Ekspert, który jest powszechnie stosowanym wśród wielu rzeczoznawców świadczących usługi na rynku. Zdaniem strony pozwanej wypłacona na rzecz poszkodowanej w toku postępowania likwidacyjnego kwota tytułem odszkodowania za zniszczony pojazd w całości wyczerpuje wszelkie roszczenia w tym zakresie. Sporządzona na zlecenie powódki wycena kosztów naprawy pojazdu stanowi jedynie prywatną opinię, która nie powinna mieć w sprawie mocy dowodowej opinii biegłego. Z tego też względu strona pozwana kwestionuje dochodzoną przez powódkę kwotę 430,50 zł. tytułem zwrotu kosztów sporządzenia przedmiotowej wyceny uznając ten koszt za niezasadny i zbędny.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) SA z siedzibą w W. wniosła o zawiadomienie o toczącym się procesie S. N. w trybie art 84 § 1 k.c. W przypadku niekorzystnego dla strony pozwanej rozstrzygnięcia będzie jej przysługiwało, w zakresie odpowiadającym wysokości zasądzonej kwoty, roszczenie do sprawcy S. N. o zwrot wypłaconego powódce świadczenia, z uwagi na spowodowanie szkody w stanie nietrzeźwości na podstawie art.43 pkt.1ustawy z dnia 22 maj 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

S. N. zawiadomiony o toczącym się procesie w trybie art. 84 § 1 k.c. nie przystąpił do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 stycznia 2014 r. na skrzyżowaniu ulicy (...) we W. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R. (...) o nr rej (...) będący własnością J. B.. Sprawca zdarzenia T. N. kierujący pojazdem marki I. nr rej. (...) nie wyhamował przed stojącym na światłach pojazdem R. i doprowadził do zderzenia tylnego obu pojazdów. Pojazd sprawcy zdarzenia był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy zawartej z (...) S.A. w ogół praw i obowiązków, której wstąpiła strona pozwana.

Bezsporne

Strona pozwana, po otrzymaniu w dniu 3 lutego 2014 r. zawiadomienia o fakcie powstania szkody, przeprowadziła tzw. postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego decyzją z dnia 9 kwietnia 2014 r. przyznała odszkodowanie w wysokości 4.907,63 zł. Podstawą wypłaty odszkodowania była kalkulacja kosztów naprawy nr (...) z dnia 7 lutego 2014 r. sporządzona na zlecenie strony pozwanej. Przy uwzględnieniu takich parametrów jak data produkcji auta, zużycie poszczególnych części, zostało zastosowane urealnienie na częściach zamiennych w wysokości 60 % oraz współczynnik odchylenia lakierowania w wysokości 67 %.

Dowody: zawiadomienie o szkodzie z dnia 3 lutego 2014 r. w aktach szkody kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 7 lutego 2014 r. k. 18-22 decyzja z dnia 9 kwietnia 2014 r. k.16-17

(...) Sp. z o.o.z siedzibą we W. zleciła Stowarzyszeniu (...) określenie kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej (...) będący własnością J. B..Koszt naprawy brutto pojazdu określony w kalkulacji (...) z dnia 17 lipca 2014 r. wyniósł 11.145,78 zł. Tytułem sporządzenia kosztorysu naprawy pojazdu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. zobowiązana była zapłacić kwotę 430,50 zł.

Dowody: kalkulacja (...) z dnia 17 lipca 2014 r. Stowarzyszenia (...) k.29-34 faktura Vat nr (...) k. 35

Pismem z dnia 19 listopada 2014 r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 6.668,65 zł. tytułem dopłaty odszkodowania za szkodę komunikacyjną nr (...) z dnia 31 stycznia 2014 r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

Dowody: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 19 listopada 2014 r. wraz z dowodem nadania k. 36-37

Pojazd marki R. (...) o nr rej (...) został naprawiany po kolizji z dnia 31 stycznia 2014 r. Przed kolizją z dnia 31 stycznia 2014 r. samochód był serwisowany w autoryzowanym serwisie R. w D.. Pojazd po naprawie został sprzedany w dniu 14 września 2014 r. za cenę 11.700,00 zł.

Dowód : umowa sprzedaży z dnia 14 września 2014 r. k. 137

przesłuchanie powódki k.175

Wysokość kosztów naprawy w pojeździe R. (...) o nr rej (...) przyjmując, że powódka naprawiłaby pojazd w autoryzowanym warsztacie z zachowaniem technologii producenta i zastosowaniem części oryginalnych wyniosłaby 11.346,50 zł brutto, a naprawa ta przywróciłaby pojazd do stanu sprzed zdarzenia i nie spowodowałaby wzrostu jego wartości (wariant I). W wariantcie I stawkę za 1 rbg prac blacharsko-lakierniczych przyjęto w odpowiedniej wysokości: naprawy blacharsko-mechaniczne 1 rbg- 130zł netto , lakierowanie 1 rbg -130 zł netto. Są to stawki jakie były stosowane w autoryzowanym warsztacie R. w firmie (...) sp. z o.o. z W.. Ceny części zamiennych oryginalnych przyjęto takie jakie obowiązywały w sieci dealerskiej firmy (...) na terenie kraju na dzień szkody tj. 30 stycznia 2014 r. Z materiału dowodowego nie wynika, aby przed zdarzeniem w pojeździe były zamontowane inne części zamienne niż oryginalne. Świadczą o tym m. in. wyniki pomiaru grubości powłoki lakierowej pojazdu wykonane przez stronę pozwaną w dniu 31 stycznia 2014 r.

Kosztorysu naprawy w wariacie II części alternatywne jakości Q i O (oryginalne bez logo producenta) nie wykonano ponieważ jak wynika z raportu optymalizacji części w dniu szkody nie występowały części zamiennie alternatywne jakości Q.

Wysokość kosztów naprawy w pojeździe R. (...) o nr rej (...) przyjmując, że powódka naprawiłaby pojazd w nieautoryzowanym warsztacie i z zastosowaniem części nieoryginalnych jakości P wyniosłaby 9.523,10 zł brutto (wariant III). W wariantcie III stawki za 1 rbg prac blacharsko-lakierniczych przyjęto: naprawy blacharsko-mechaniczne – 1 rbg -110 zł netto, lakierowanie 1 rbg 110 zł netto. W tym wariantcie przy wyszukiwaniu części alternatywnych (zamienników) jako regułę zadano „ porównywana jakość” (oznaczenie P części). W wyniku tego obostrzenia jedynie zderzak tylny i nakładka zderzaka tylnego spełniły to kryterium. Stawki za 1 rbg prac są średnie jakie były stosowane w warsztatach stosujących technologię producenta w okolicach Ś. w styczniu 2014 r. we wzajemnych rozliczeniach szkód z firmami ubezpieczeniowymi. Ceny części zamiennych alternatywnych jakości P przyjęto takiej jakie obowiązywały na rynku w styczniu 2014 r.

Wartość pojazdu powódki przed zdarzeniem w dniu 3 stycznia 2014 r. wynosiła 14.700,00 zł.

Dowody: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów M. B. (1) z dnia 21 października 2015 r. k.85-101

uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów M. B. (1) z dnia 21 października 2015 r. k. 121

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Powódka dochodziła zasądzenia od strony pozwanej łącznie kwoty 6.668,56 zł tytułem dopłaty odszkodowania za szkodę komunikacyjną numer (...) z dnia 31 stycznia 2014 r. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Dochodzona pozwem kwota była różnicą kosztu naprawy pojazdu określonego w kalkulacji nr (...) (11.145,78 zł,) wraz z kosztem ekspertyzy (430,50 zł) a sumą pieniężną wypłaconą przez stronę pozwaną tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu (4.907,63 zł.).

Pomiędzy stronami procesu sporna była wysokość przysługującego powódce świadczenia wynikająca z rodzaju i cen części, jakie mają być wykorzystane do naprawy pojazdu oraz wysokość stawki za roboczegodzinę prac blacharsko-lakierniczych. Niesporny był zakres naprawy przedmiotowego pojazdu, jak również odpowiedzialność strony pozwanej co do zasady. Sporna pozostawała także zasadność zasądzenia wydatków poniesionych na sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy pojazdu.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 k.c.). Zgodnie natomiast z art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Podobne uregulowanie zawiera art. 19 ust. 1 znajdującej zastosowanie w niniejszej sprawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Jak stanowi art. 34 ust. 1 cytowanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Powstanie odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierowcy pojazdu za szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu innym podmiotom pociąga za sobą również obowiązek wypłaty przez zakład ubezpieczeń

świadczeń z tytułu ubezpieczenia OC w granicach odpowiedzialności posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego. Zgodnie z art. 36 ust. 1 powołanej ustawy, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Podstawę odpowiedzialności sprawcy szkody stanowi natomiast art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod względem stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości i wyglądu odpowiada stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r. (VI ACa 975/12).

W ocenie Sądu aby można było mówić o realizacji zasady pełnego odszkodowania należało przychylić się do stanowiska powódki, że strona pozwana niezasadnie zaniżyła wysokość świadczenia przysługującego w związku ze szkodą powstałą wskutek zdarzenia z dnia 31 stycznia 2014 r. Szkada ta zostanie całkowicie naprawiona poprzez zapłatę na rzecz powódki świadczenia w wysokości 6.438,87 zł (11.346,50 zł – 4.907,63zł.). Sąd jednak ograniczony był żądaniem pozwu, które powódka określiła jako różnicę kosztu naprawy pojazdu określonego w kalkulacji nr (...) (11.145,78 zł.) wraz z kosztem ekspertyzy (430,50 zł) a sumą pieniężną wypłaconą przez stronę pozwaną tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu (4.907,63 zł.). Wartość szkody w pojeździe przez powódkę została zatem określona na kwotę 6.238,15 zł. oraz dodatkowo 430,50 zł tytułem zwrotu kosztów wydatkowanych na prywatną ekspertyzę.

Wysokość szkody powstałej wskutek zdarzenia z dnia 31 stycznia 2014 r. została w sposób wariantowy określona w opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów M. B. (1) z dnia 21 października 2015 r. Sąd podzielił zarówno ustalenia, jak i wnioski opinii w pełnej rozciągłości.

Wysokość kosztów naprawy w pojeździe R. (...) o nr rej (...) przyjmując, że powódka naprawiłaby pojazd w autoryzowanym warsztacie z zachowaniem technologii producenta i zastosowaniem części oryginalnych wyniosłaby 11.346,50 zł brutto, a naprawa ta przywróciłaby pojazd do stanu sprzed zdarzenia i nie spowodowałaby wzrostu jego wartości (wariant I). Wysokość kosztów naprawy w pojeździe R. (...) o nr rej (...) przyjmując, że powódka naprawiłaby pojazd w nieautoryzowanym warsztacie i zastosowaniem części nieoryginalnych jakości P wyniosłaby 9.523,10 zł brutto (wariant III).

Wielokrotnie prowadzona analiza w kwestii jakości technologii wykonania części zamiennych potwierdza, że tylko naprawa przedmiotowego pojazdu z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych (należących do grupy O) bądź części oryginalnych niesygnowanych logiem producenta pojazdu (należących do grupy Q) oraz przeprowadzenie jej zgodnie z technologią naprawczą producenta pojazdu jest gwarancją doprowadzenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed zaistniałej kolizji drogowej. Przeprowadzenie naprawy pojazdu w autoryzowanej stacji obsługi determinuje zastosowanie wyłącznie oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu (O). Z uwagi na fakt, że dla przedmiotowego pojazdu brak jest oryginalnych części zamiennych nie sygnowanych logo producenta pojazdu (Q) (Q) docelowa likwidacja szkody powinna się odbyć na podstawie kosztorysu systemu A. wariant I lub III.

W ocenie Sądu likwidacja szkody powinna się odbyć w oparciu o wariant I opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów M. B. (1) z dnia 21 października 2015 r.– przy zastosowaniu bazy cen oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu (O) oraz przy uwzględnieniu wysokości stawek prac blacharsko-lakierniczych, obowiązujących w autoryzowanych warsztatach naprawczych spełniających technologię naprawczą producenta. Z materiału dowodowego nie wynika, aby przed zdarzeniem w pojeździe były zamontowane inne części zamienne niż oryginalne. Świadczą o tym m. in. wyniki pomiaru grubości powłoki lakierowej pojazdu wykonane przez stronę pozwaną w dniu 31 stycznia 2014 r. Przed kolizją z dnia 31 stycznia 2014 r. samochód

był serwisowany w autoryzowanym serwisie R. w D.. Naprawa ta przywróciłaby pojazd do stanu sprzed zdarzenia i nie spowodowałaby wzrostu jego wartości.

Zgodnie z treścią uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. (III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112) część wmontowywana do pojazdu nie będzie stanowiła samodzielnego przedmiotu obrotu, w związku z czym nie można jej wartości porównywać z wartością wmontowywanej części już eksploatowanej. Część ta bowiem stanowić będzie część składową pojazdu i jako taka ma być w pełni zgodna z pozostałymi elementami wchodzącymi w jego skład. Należy stwierdzić, że część taka co do zasady nie będzie odbierana jako zwiększająca wartość pojazdu, przy czym zamontowanie dostępnego na rynku zamiennika mogłoby doprowadzić właśnie do jej zmniejszenia. Użyty w uzasadnieniu uchwały zwrot „co do zasady” oznacza, że w wyjątkowych sytuacjach zamontowanie w używanym pojeździe nowej części stanowić będzie rzeczywiste zwiększenie jego wartości. Taki stan miałby miejsce, gdyby części które miały być wymienione, bądź naprawione, były już wcześniej poddane naprawie blacharskiej lakierniczej lub były uszkodzone. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał na stronie pozwanej, która w tym zakresie pozostawała bierna. Zawnioskowany przez stronę pozwaną po przesłuchaniu powódki dowód z zeznań świadka M. B. (2) okazał się jednak dowodem spóźnionym dlatego też podlegał oddaleniu (art. 207 § 6 k.p.c.). Brak było zatem podstaw do zastosowania obniżenia wartości kosztów naprawy pojazdu poprzez zastosowanie amortyzacji.

Poszkodowana miała prawo wyboru warsztatu, w którym dokona naprawy swojego pojazdu. Warsztaty samochodowe różnią się między sobą w zakresie wyposażenia w sprzęt i aparaturę naprawczą oraz kwalifikacje osób wykonujących czynności naprawcze. Skorzystanie z najtańszego warsztatu naprawczego łączy się ze zwiększonym ryzykiem, że naprawa nie doprowadzi do rzeczywistego przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Z przesłuchania powódki wynika, że przed kolizją z dnia 31 stycznia 2014 r. samochód był serwisowany w autoryzowanym serwisie R. w D.. Kosztami ekonomicznie uzasadnionymi w tym przypadku będą koszty ustalone według cen oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu (O) oraz przy uwzględnieniu wysokości stawek prac blacharsko-lakierniczych, obowiązujących w autoryzowanych warsztatach naprawczych spełniających technologię naprawczą producenta. Naprawa ta przywróciłaby pojazd do stanu sprzed zdarzenia i nie spowodowałaby wzrostu jego wartości.

W związku z powyższym za niezasadne należy uznać stanowisko strony pozwanej, że dokonana przez nią na rzecz poszkodowanej wypłata kwoty 4.907,63 zł wyczerpywała całość przysługującego jej odszkodowania. Analizując akta szkody nr 1532925 i zawarty w nich kosztorys naprawy nr 39 dotyczący w/w pojazdu biegły sądowy z zakresu techniki ruchu i wyceny szkód zauważył, że strona pozwana obniżyła ceny części zamiennych o około 40 % i zastosowała części zamienne alternatywne „porównywalnej jakości -Pj”. W kosztorysie tym zastosowano błędnie obniżenie cen materiału lakierniczego o 33 %. Wykonanie niezbędnego lakierowania wynikającego z uszkodzeń za tak zaniżoną kwotę jest niemożliwe ponieważ nie można za tę kwotę zakupić całego materiału lakierniczego. Jest to niezgodne z technologią producenta pojazdu. Zastosowano zaniżone stawki za rgb prac 70/70 netto. Tak zaniżone stawki nie były w tym czasie stosowane przez warsztaty posiadające odpowiednie wyposażenie w urządzenia, oprogramowanie, dokumentację techniczną niezbędną do przeprowadzenia naprawy zgodnie z technologią producenta.

Tym samym należało uznać, że w pełni zasadne jest zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 6.238,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., a także wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty na podstawie art. 436 k.c. w zw. z art. 822 k.c., art. 361 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 817 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. O powyższym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Bezzasadne było natomiast żądanie zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 430,50 zł stanowiącej wydatki poczynione w związku ze zleceniem prywatnej ekspertyzy. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) wskazał, że tego rodzaju wydatki nie są wprawdzie wyłączone z zakresu obowiązku kompensacji szkody przez żaden przepis szczególny lub przez postanowienie umowne, jednakże przeprowadzenie przez powoda prywatnej ekspertyzy ukazującej wysokość rzeczywiście doznanej szkody musi być obiektywnie uzasadnione i konieczne. Potrzeba sięgnięcia po opinię specjalistyczną będzie wtedy uzasadniona, gdy

podmiot zamawiający lub też następnie domagający się objęcia odszkodowaniem kosztów z tym związanych sam nie będzie profesjonalistą. Sądowi znany z urzędu jest fakt, że Cedru sp. zo.o. jest podmiotem trudniącym się profesjonalnie dochodzeniem wierzytelności z tytułu szkód rzeczowych w pojazdach samochodowych, a zatem nie można uznać poniesionych kosztów specjalistycznej kalkulacji za obiektywnie uzasadnione i konieczne. Powódka nie wykazała również aby koszty prywatnej ekspertyzy zostały przez nią poniesione. Za bezzasadne Sąd uznał również domaganie się odsetek ustawowych za okres od dnia 2 marca 2014 r. do dnia 5 marca 2016 r. Powódka zgłosiła szkodę w dniu 3 lutego 2016 r. a zatem ustawowy termin przewidziany na likwidację szkody mijał dnia 5 marca 2016 r. Mając powyższe na uwadze w pkt II sentencji wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt III sentencji wyroku oparto na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka wygrała proces w 94%, koszty jakie poniosła w związku postępowaniem to kwota 2.251,00 zł (334 zł opłata od pozwu, 1217 zł koszty zastępstwa procesowego, 700 zł wykorzystana zaliczka na opinię biegłego). Strona pozwana wygrała proces w 6 %, a koszty jakie poniosła na ten cel wynoszą 1.217,00 zł (1.217,00 zł. koszty zastępstwa procesowego). Powódka zobowiązana była zatem do zwrotu stronie pozwanej kwoty 73,02 zł (6% z 1.217 zł), natomiast strona pozwana na rzecz powódki kwoty 2.115,94 zł. (94 % z 2.251,00 zł.), dlatego ostatecznie Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.042,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w pkt III sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd nakazał na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.)w zw. z art. 100 k.p.c. powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 57,75 zł. a stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 904,69 zł. tytułem brakujących wydatków na opinię biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.